

Arrest

nr. 118 573 van 7 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 5 februari 2014 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het *“bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, bijlage 13septies, betekend op vrijdag 01/02/2014”* aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 februari 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en artikel 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS die loco E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 9 juli 2012 een asielaanvraag in bij de Belgische overheden. Op 17 augustus 2012 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 106.495 van 9 juli 2013 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze weigeringsbeslissing.

1.2. Op 7 september 2012 ontving verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoekster (bijlage 13quinquies).

1.3. Op 12 november 2012 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd op 4 december 2012 onontvankelijk verklaard.

1.4. Op 13 september 2013 diende verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarbij medische elementen in hoofde van haar ouders werden voorgelegd. Deze aanvraag werd op 10 oktober 2013 onontvankelijk verklaard. Er werd haar eveneens een inreisverbod (bijlage 13sexies) opgelegd. Verzoekster diende hiertegen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad, dat nog hangende is.

1.5. Op 31 januari 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies).

2. Ontvankelijkheid

Uit het opschrift van het verzoekschrift blijkt duidelijk dat verzoekster met toepassing van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet met dit verzoekschrift voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid vraagt tegen het *“bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, bijlage 13septies, betekend op vrijdag 01/02/2014”*. In de inventaris der stukken wordt dit bevel als eerste stuk gehecht.

Artikel 39/85 van de vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend tegen deze maatregel en op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingverzoek zo snel mogelijk behandelt.

In casu blijkt uit nazicht van de databank van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoekster geen vordering tot schorsing met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 31 januari 2014 hangende heeft voor de Raad. Wanneer dit door de Raad op de terechtzitting wordt opgeworpen, weerlegt de raadsman van verzoekster dit ook niet. Aldus kunnen de gevorderde voorlopige maatregelen er niet in bestaan een hangende vordering tot schorsing te activeren.

Tijdens de terechtzitting stelt de raadsman van verzoekster dat uit het dispositief van het verzoekschrift duidelijk blijkt dat zij voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid vraagt tegen de beslissing van 10 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard en waarvan de vordering tot schorsing bij de Raad hangende is. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster in de uiteenzetting van de feiten naar de beslissing van 10 oktober 2013 verwijst en in de aangevoerde middelen wordt onder meer de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet opgeworpen. In fine van het verzoekschrift wordt de Raad verzocht om het hangende beroep en vordering tot schorsing tegen deze beslissing zo snel mogelijk te behandelen.

Dit strijdt echter met de zeer duidelijk aanduiding in het opschrift van het verzoekschrift waarbij wordt gesteld: *“Verzoekster heeft de eer hierbij een vordering tot schorsing tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen van de tegen haar genomen beslissing (stuk 1) hetzij: bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, bijlage 13septies, betekend op vrijdag 01/02/2014”*.

Blijkens artikel 39/69 van de vreemdelingenwet bevat het verzoekschrift onder meer het voorwerp van het beroep, met andere woorden, de aanduiding van de overheidshandeling waarvan de vernietiging, in

casu het bevelen van voorlopige maatregelen, wordt gevorderd. Het verzoekschrift moet immers zowel de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als de verwerende partij inlichten over de juiste toedracht van het geschil dat wordt voorgelegd.

Het voorwerp van het beroep zoals in het verzoekschrift wordt aangeduid, bepaalt de grenzen van de rechtsstrijd en van de vernietiging of schorsing die zou kunnen worden uitgesproken. Een nauwkeurige omschrijving van het voorwerp is aldus van kapitaal belang voor het verloop van het geding (R. STEVENS, Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, 2.procesverloop, in J. DUJARDIN, I. OPDEBEEK, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE (ed.), Administratieve Rechtsbibliotheek (algemene reeks nr. 10), Brugge, Die Keure, 2007, 56). Een verzoekende partij mag het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overlaten om in haar plaats het onderwerp van de vordering te bepalen (RvS 17 november 2003, nr. 125 373).

In casu, is het voor de Raad na de toelichting van de raadsman van verzoekster op de terechtzitting geheel niet duidelijk welke beslissing nu het voorwerp van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen uitmaakt. Het komt de Raad niet toe te gaan distilleren uit het betoog van de raadsman van verzoekster wat het voorwerp is van de vordering. Uit de nota van de verwerende partij blijkt overigens dat ook voor de verwerende partij het voorwerp van de vordering niet duidelijk is. Verwerende partij dient dan ook te worden bijgetreden waar zij betoogt dat noch van de verwerende partij noch van de Raad kan worden verwacht de bedoeling van verzoekster te achterhalen door interpretatie van haar verzoekschrift.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is om voormelde redenen niet ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

M. MAES